

İŞÇİNİN SESİ

Program tartışmamıza yararlı olacağı için
menşevik Program'ı yayınlıyoruz

MENŞEVİK PROGRAM

İyi öncü değil, kötü arıçı bile değil

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ PROGRAMI

Türkiye
Komünist Partisi
5. Kongre
Belgeleri
(II)

TKP YAYINLARI

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ	7
ÇAĞIMIZIN KARAKTERİ VE TÜRKİYE'NİN EMPERYALİST SİSTEM İÇİNDEKİ YERİ	12
TÜRKİYE'NİN DURUMU	17
TÜRKİYE HALKININ ULUSAL VE SOSYAL KURTULUŞ YOLU	28
- Faşist diktatörlüğün yıkılması ve ulusal demokrasinin kurulması	28
- Ulusal demokrasi	32
- Antiemperyalist demokratik halk devriminin tamamlanması	41
- Sosyalist amacımız	44

Giriş

Türkiye Komünist Partisi Büyük
TKP'nin kuruluşu Sosyalist Ekim Devrimi'nin doğ-
ve devraldığı miras rudan etkisiyle, yeryüzünde yep-
yeni bir çağın, kapitalizmden sosyalizme geçiş çağının
açıldığı bir dönemde, Türkiye'de ulusal kurtuluş sava-
şına atılan işçi sınıfının, halkımızın bağından doğ-
muştur.

7 Sömürgeci boyunduruğa, saldırgan yabancı devletlere
ve Osmanlı zorbalığına karşı verilen ulusal kurtuluş
ve Türkiye işçi sınıfının tarihi boyunca
savaşımızın ve Türkiye işçi sınıfının tarihi boyunca
yürüttüğü sınıf savaşlarının şanlı geleneklerini, Türk
ulusunun ve Anadolu'da yaşayan Kürt ulusu ve öteki
milliyet ve azınlık halkların yarattıkları tüm insanıclı,
halkçı, ilerici kültür mirasını; 10 Eylül 1920'de kurulan,
ülkemizin en eski partisi Türkiye Komünist Partisi
yaşatıyor.

28 TKP kurulduğu günden bu yana halkımızın emper-
yalizme, iç gericiğe, büyük sermayenin ve toprak ağa-
larının egemenliğine karşı savaşlarının ön sıralarında yer
aldı; komünistler ulusal kurtuluş savaşına silah elde
katıldı. TKP, halkın ulusal çıkarlarını, ulusal bağımsız-
lığı, genel demokratik hak ve özgürlükleri, çalışan insan-
ların, işçi, köylü, zanaatkar, memur tüm halkın sosyal,
ekonomik haklarını, kurulduğu günden beri aralıksız
süren barbarca zorbalıklara göğüs gerecek savundu.

TKP'nin yakın ve uzak amacı

TKP'nin güncel olarak başlıca amacı, Türkiye'yi emperyalizmin saldırgan politikasına araç olmaksın ve işbirlikçi oligarşinin faşist diktatörlüğünden kurtarmak, ulusal demokrasiyi gerçekleştirmek, emekçilerin yaşam koşullarını iyileştirmek, ülkede ulusal baskıya son vermek ve Türkiye'yi bölgede bir barış etkeni durumuna yükseltmektir. Antiemperyalist demokratik halk devrimi bu yoldan başarıya ulaşacaktır.

TKP'nin vazgeçilmez amacı sosyalizmdir. Türkiye işçi sınıfını ve halkının çoğunluğunu bu yöce ülkü çevresinde birleştirmek ve onları sosyalizm için savaşa hazırlamak, TKP'nin tüm politik çalışmalarının içeriğini oluşturur.

TKP, Türkiye işçi sınıfının devrimci partisidir. İşçi sınıfının tarihsel öz görevi insanın insan tarafından sömürülmesine dayanarak kapitalist düzene devrimci yoldan son vermek, biricik insanlık, adaletli, demokratik toplum olan sosyalizmi ve sonra da komünizmi kurmaktır. İşçi sınıfı kendi komünist partisi öncülüğünde birleşmeden bu amacını gerçekleştiremez.

TKP'nin ilkeleri Çağımızın tek doğru, bilimsel, devrimci öğretisi olan yaratıcı Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizmi, TKP'nin tüm eylemlerinin yol gösterici ilkesi ve politikasının bilimsel temelidir. TKP, burjuva ideolojisine, milliyetçiliğe ve şovenizme, antikomünizme ve antisovyetizme, sağ ve "sol" oportünizme karşı aralıksız ideolojik savaş yürütür.

TKP, uluslararası komünist hareketin ayrılmaz bir parçasıdır; bu hareketin birliği ve onun tüm antiemperyalist güçleri ve barış güçleriyle başlaşıklığı uğruna aralıksız çalışmak partinin ödevidir. Uluslararası komünist hareketin öncüsü, temel dayanağı olan SBKP ile kardeşçe birlik ve başta Sovyetler Birliği olmak üzere tüm reel sosyalizm ülkeleriyle dayanışma TKP'nin temel enternasyonalist ilkesidir.

8

TKP, Asya, Afrika ve Latin Amerika halklarının ulusal kurtuluş savaşlarıyla dayanışma içindedir. TKP aynı zamanda ulusların kendi kaderini tayin hakkını, ayrılma hakkını ödünsüz savunur.

TKP'nin kurucusu ve ilk genel başkanı Mustafa Suphi tüm yaşamı ile enternasyonalistliğin ve yurtseverliğin büyük örneği oldu. O, Bolşeviklerin safında karşı-devrimle savaşan, halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluşu yolunda can verdi.

TKP, Mustafa Suphi'nin çizgisinden ayrılmadı, ayrılmıyor.

TKP, proleter enternasyonalizmi yolunda ilerliyor. Bu yolda, Türkiye işçi sınıfının ve halkının ulusal görevleri ile uluslararası işçi sınıfının ve toplumsal ilerleme güçlerinin ortak görevlerini; partinin kendi ülkesinin işçi sınıfı önündeki sorumluluğu ile tüm ülkelerin işçileri önündeki sorumluluğunu birleştiriyor.

Ulusal kurtuluş savaşında TKP'nin 5. Kongresinde onaylanan bu program, TKP'nin 4. Programıdır.

TKP'nin Birinci Programı, ulusal kurtuluş savaşını başlatmaya ulaştırma ve demokratik bir cumhuriyet kurma görevlerini içeriyordu. 1919-1923 yıllarında ulusal kurtuluş savaşı başarıya ulaştı. Ulusal kurtuluş güçleri, Osmanlı Padişahlığını ve Halifeliği silip süpürdü, bağımsız genç Türkiye Cumhuriyeti kuruldu. Böylece partimizin Birinci Programı ile öne konan amaçlardan bir bölümü gerçekleşmiş oldu.

Bağımsızlığı savun- TKP'nin İkinci Programı ulusal burjuvazinin devlete egemen olduğu yeni koşullara göre hazırlandı. 1926 Programı, ulusal kurtuluş devriminin yarıda kalan görevlerini antiemperyalist, antifeodal demokratik devrimle çözmeye ve emperyalizme bağımlılığa, kapitülasyon koşullarına geri dönüş yönündeki her tür girişime karşı savaş ödevlerini içerdi. İkinci Program, kapitalist ülke-

yası ile birlikte savaşa sürüklenmesini önlemede önemli bir rol oynadılar.

Demokrasi için Savaş sonrasında TKP tek partili rejime son verilmesi, genel demokratik özgürlüklerin elde edilmesi, barışın ve ulusal bağımsızlığın savunulması, toprak reformunun gerçekleştirilmesi için tüm demokratik güçlerin işbirliğini sağlamaya çalıştı. Dünyada ve Türkiye'de değişen koşullarda, 1946 yılında legal olarak kurulan Türkiye Sosyalist Emekçi ve Köylü Partisi'nin programı, TKP'nin güncel politik amaçlarını yansıtıyordu. 1950 sonrasında iktidarın Amerikan emperyalizminin güdümündeki büyük burjuvazi ile büyük toprak sahiplerinin eline geçmesiyle, emperyalizmin "soğuk savaş"ı kışkırttığı koşullarda, ülkede antidemokratik, balk düşmanı bir baskı rejimi kuruldu. Hükümetin halk düşmanı politikasına ve Kore savaşına karşı savaşıma atılan TKP'ye karşı, o güne kadar eşgi görülmedik bir saldırı başladı.

Atılım öncesi 1950-1960 döneminde, ağır tutuklamalar nedeniyle parti çalışmalarında geçici zayıflıklar

27 Mayıs 1960 devrimleriyle ortaya çıkan elverişli ko-

10

şullardan TKP bu nedenle yararlanamadı.

TKP, 1960-1970 yılları boyunca Türkiye'de kapitalizmin gelişmesindeki yeni özelliklere ve dünya kapitalizminin genel bunalımındaki yeni aşamaya uygun bir program hazırlamak ve bu temelde parti kadrolarının ideolojik, politik birliğini gerçekleştirmek için çalıştı. 1961 yılında kurulan Türkiye İşçi Partisi'ni destekledi ve antiemperyalist, demokratik güçlerin tek bir cepheye birleşmesi için yol gösterici çabalarla bulundu. Parti, çalışmasındaki zayıflıkları gidermeye çalıştı.

Atılım dönemi TKP'nin 1973 yılında aldığı kararlar, parti tarihinde yeni bir dönem başlattı. Bu dönem her bakımdan yeni bir atılım dönemi, eylem yıllarıydı. Partinin yeni programını onaylama görevini, 1977 Parti Ulusal Konferansı yerine getirdi. Partinin Üçüncü Programı, Marksizm-Leninizm ışığında çağımız ve Türkiye'deki sosyal-ekonomik koşulları çözümlenmesi ve buradan çıkardığı uzak ve yakın amaçlar bakımından genel olarak değerini koruyor.

Yeni durum, Ancak geçen dönem içinde dünyada ve Türkiye'de önemli değişiklikler oldu. Emperyalizm uluslararası alandaki yuvarlamayı baltalamaya yöneldi, gerginlik ve çatışma politikasını öne çıkardı. Bunun sonucunda dünya çapında bir nükleer savaş tehlikesi son derece arttı. Türkiye'de Amerikan emperyalizminin desteğiyle faşist bir diktatörlük kuruldu. Bu gelişmeler ve tüm baş yansı ve diktatörlük karşıtı güçlerle geniş başlaşıklıklar kurmak, yığılınları savaşımını yükseltmek görevleri, parti strateji ve taktiklerini yeniden düzenlemeyi zorunlu kıldı. TKP 5. Kongresi, Üçüncü Program'ı yeni duruma uygun geliştirerek bu görevi yerine getirdi.

11

Çağımızın karakteri ve Türkiye'nin emperyalist sistem içindeki yeri

Dünya çapında Büyük Sosyalist Ekim Devrimi'yle başlayan çağın emperyalizme sosy- yalizme geçiş çağı

temel çelişki kapitalizm ile sosyalizm arasındadır. Evrensel gelişmenin ana yönünü, başta Sovyetler Birliği olmak üzere dünya sosyalist sistemi belirliyor. Kapitalist ülkeler işçi sınıfı ve ulusal kurtuluş hareketi, dünya sosyalist sistemiyle birlikte emperyalizme karşı savaşımın temel güçlerini oluşturuyor, dünya devrimci sürecini ilerletiyorlar.

Günümüzde sosyalist ülkeler çok yönlü gelişmelerini sürdürüyor, yeni yeni ülkeler sosyalist gelişme yoluna koyuluyor. Kapitalist ülkelerde işçi sınıfının toplumsal gelişme üzerindeki etkisi artıyor, başlaşıklarıyla birlikte tekellerin egemenliğine karşı savaşımı yükseltiyor. Asya, Afrika, Latin Amerika halkları antiemperyalist savaşımında yeni kazanımlar elde ediyor. Bağıltısız ülkeler hareketinin antiemperyalist içeriği derinleşiyor. Emperyalizmin etki alanı daralıyor.

Kapitalizmin genel bunalımı derinleşiyor, devresel bunalımlarla içiçe geçiyor. Kapitalist sistem içindeki istikrarsızlıklar artıyor. Emperyalistler arası çelişikler keskinleşiyor.

Emperyalizm zayıfladıkça saldırganlığı daha da artıyor. Uluslararası gerilimin başını çeken ABD emperyalizmi,

tarihin gidişini çevirmek amacıyla saldırgan stratejisini başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist ülkelere, dünyadaki tüm antiemperyalist güçlere yöneltiyor.

ABD egemen çevreleri sosyalist ülkeler karşısında askersel üstünlük kazanmak amacıyla silahlanma yarışına eşgi görülmekte bir hız veriyor. NATO yeni bir dünya savaşı hazırlıklarında baş rolü oynuyor. ABD emperyalizminin ilk nükleer vurucu yapma olanağını elde etmeye amaçlayan girişimleri, insanlığın bir nükleer savaşa yok olması tehlikesini artırıyor.

Bugün dünyamızda ABD emperyalizminin kendi yararına bir değişiklik elde etmek için baskı, tehdit ve zorbalığa başvurmadığı tek bir kıta, tek bir bölge yoktur. ABD emperyalizmi Ortadoğu bölgesini de kendi yaşamsal çıkar alanı sayıyor ve buradaki antiemperyalist gelişmeleri önlemek için her yola başvuruyor.

Türkiye: Emperyalizme bağımlı ülke

Dünya kapitalist sisteminin bir parçası ve emperyalizme ekonomik, politik ve askersel bakımdan bağımlı bir ülke olan Türkiye, kapitalist dünya sisteminin derinleşen genel bunalımının ağır sosyal, ekonomik, politik sonuçlarının doğrudan etkisi altındadır. Aynı zamanda, emperyalizmin, dünyanın neresinde olursa olsun, giriştiği her türlü askeri serüvenin tehlikeli sonuçlarıyla yüz yüze bulunuyor.

Türkiye, ilk sosyalist ülkenin, Sovyet Rusya'nın büyük yardımlarıyla, yeryüzünde emperyalizme karşı ilk ulusal kurtuluş savaşlarından birini utkuya ulaştırarak kurulmuştur. Türk-Sovyet dostluğu, genç Türkiye Cumhuriyeti'nin dış politikasında önde gelen ilkelere dönüştürülmüştür.

İkinci Dünya Savaşı sonrasında emperyalizm, özellikle ABD emperyalizmi, "Truman Doktrini" ve "Marşal Planı"nda somutlanan yeni-sömürgeci yöntemlerle, işçileri güçlere, büyük burjuvaziye ve büyük toprak sahiplerine ve bürokratik burjuvaziye dayanarak, Türkiye üzerinde egemenlik kurdu. Türkiye NATO'ya ve bir dizi ikili

13

kolelik anlaşmalarıyla ABD'ye bağımlı, uydu bir ülke durumuna geldi.

Bölgedeki stratejik coğrafi konumundan dolayı Türkiye, NATO'nun ve ABD emperyalizminin savaş planlarında önemli bir yer tutuyor. Sovyetler Birliği ile en uzun sınıra sahip NATO üssesi olan Türkiye, aynı zamanda Balkanlar, Doğu Akdeniz, Yakındoğu arasında bir duğüm noktasıdır. Emperyalistler, Türkiye'nin bu stratejik konumunu, hem Sovyetler Birliği'ne ve Balkanlardaki sosyalist ülkelere, hem de Ortadoğu'daki ulusal kurtuluş hareketlerine karşı bir şırama tahtası olarak görüyorlar. Türkiye üzerindeki çok sayıdaki NATO ve Amerikan üssü, Türkiye'yi tüm komşu ülkelere karşı bir tehdit unsuru durumuna getiriyor ve ülkemizi nükleer savaş alanı olma tehlikesiyle karşı karşıya bırakıyor.

Ülkenin ekonomik politikasını, IMF-Dünya Bankası gibi yeni-sömürgeci emperyalist finans kuruluşları dikte ediyor. Uluslararası tekeller arası bölgede ekonomiyi sızıyor. Emperyalist ülkeler, AET aracılığıyla Türkiye'nin yeni-sömürgeci bağımlılığını daha da artırmaya çalışıyorlar.

Emperyalistler ve özellikle Amerikan emperyalizmi, ülkemizdeki konumlarını pekiştirmek için her yola başvuruyor. Geçmişte çok yönlü baskılarla, hükümetlerin kuruluşunda dış politikaya kadar her alanda işçileri-mize kaşan, en temel insan haklarını kabaca çiğneyen işbirlikçi, burjuva hükümetleri destekleyen, antiemperyalist, demokratik halk hareketine karşı terörizmi tırmandıran, gerici askersel müdahale ve devrimleri kışkırtan emperyalistler, bugün de kendi bencil çıkarları için faşist diktatörlüğü destekliyorlar. Onu halka, baş ve demokrasi güçlerine karşı saldırlarında yürekleniyorlar.

İşbirlikçi oligarşinin ideolojik saldırlarından, emperyalizmin antikomünist, antisovyet saldırlarından ve şovenizminden oluşuyor. Bu silahlar yalnız 1922'den bu yana illegal çalışmak zorunda olan komünistlere karşı değil, tüm başsever, demokrat güçlere karşı amansızca

14

kullanılıyor. İşbirlikçi oligarşi, onun faşist diktatörlüğü, uluslararası yuvarlamayı kendi varlığı için bir tehlike olarak görüyor.

Türkiye: Emperyalizm- Tüm bunlara karşın, Türkiye emperyalizminin zayıf halkası, halkımızın zayıf halkasıdır. Türkiye halkının ulusal ve sosyal kurtuluşu için uluslararası koşullar elverişlidir. Dünyadaki karşılıklı güçler ilişkisi yer yer ortada çıkan geçici başarısızlık ve yenilgilere karşın, süreklilikli antiemperyalist güçlerden yana değişime uğruyor. Sosyalist sistemin başarılı ülkeler emekçilerini devrimleştiriyor, Türkiye halkını savaşımında esinlendiriyor.

İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana, SSCB Barışın kalesi İnsanlığın yeni bir dünya savaşıyla karşılaşmaması, devletler arası ilişkilerde yuvarlamaya ve silahsızlanma yolunda atılan tüm adımlar, en önce

lerde faşizmin büyük bir tehlike olduğu ve emperyalistlerin yeni bir dünya savaşına hazırlandıkları koşullarda hareketin gereklerini karşılamaz oldu. 1932 yılında yapılan 4. Parti Kongresi, İkinci Programın değiştirilmesi kararını aldı.

Faşizme ve savaş karşı TKP, İkinci Dünya Savaşı öncesinde ve savaş yılları boyunca ağır baskılara uğuştu. Parti, Türkiye'yi Nazi Almanyası'nın yanında savaşa sürüklemek isteyen faşizm yanlısı hükümetlere ve Nazi ajanı kırçı-faşist harekete karşı savaştı. Savaş vurguncusuna kapitalistlere karşı emekçilerin çıkarlarını savundu. TKP, 1943 yılında yapılan MK Plenumunda, faşizme ve vurgunculuğa karşı geniş bir cephe platformunu onayladı. Komünistler ve tüm antifaşist güçler, Türkiye'nin Nazi Alman-

12

Sovyetler Birliği'nin kararlı barış politikasının ve onun ekonomik, politik, askersel her alandaki büyük gücünü eserdir. Barışın kalesi olan sosyalist sistemde, savaşın, savaş hazırlığından, silahlanma yarışından, yayılmacılıktan çıkarılan sınıf ve kesimler, politik güçler yoktur. Barış sosyalizmin doğası gereğidir.

Barış içinde yanyana yaşama Barış içinde yanyana yaşama, ekonomik, politik ve ideolojik alanda süregiden uluslararası sınıf savaşımının bir biçimidir. Karşıt toplumsal sistemlerin barış içinde yanyana yaşaması, devletler arasındaki anlaşmazlıkların zora ve zor tehdidine başvurmadan çözülmesi, devletlerin egemenliğine, toprak bütünlüğüne, eşitliğine, devletin egemenliğine, toprak bütünlüğüne, eşitliğine saygı, iç işlerine karışmama demektir. Bu ilkelerin eksiksiz gerçekleşmesi için savaşımın amacı, insanlığın yaşamından savaş çıkarıp atmaktır. Barış içinde yanyana yaşama emperyalizmin baskısı altındaki halkların ve kapitalist ülkelerdeki emekçilerin kurtuluşları için savaşımını güçlendiriyor. Emperyalizmin en gerici güçlerini zayıflatıyor. Sosyalizmin kapitalizme olan üstünlüğünü çok daha iyi kanıtlamak için elverişli dış ko-

zorbalıkla artırıyor. Kadın ve genç işçiler, tarım ve orman işçileri vahşice sömürülüyor.

Kentteki ve kırdaki küçük üreticilerin, orta katmanların durumu kötüleşiyor. Çok sayıda küçük ve orta işletme sahibi kapitalistin durumu sarsılıyor.

İşsizlik en büyük sosyal sorun olarak öne çıkıyor. Enflasyon, süregelen fiyat artışları ulusal gelir dağılımındaki dengesizlikleri daha da derinleştiriyor. Emekçilerin konut, sağlık, eğitim vb. sosyal ve kültürel gereksinimlerinin karşılanma düzeyi geriliyor. Bilim, sanat ve kültürün gelişmesi, halka ulaşması güçleşiyor.

Bağımlı kapitalist gelişme ülkemizin emperyalizme daha sıkı bağlanmasına ve gericiliğin her alanda tımanmasına yol açtı. Egemen güçlerin demokratik haklarını kabaca çiğniyorlar. Sermayenin bir avuç

18

elde yoğunlaşması süreci, işçi sınıfına, tüm emekçilere, Kürt halkına ve ilerici güçlere karşı artan baskı ve zorbalıkla atbaşı gidiyor.

Çokyapılı ekonomi Türkiye ekonomisi çokyapılı bir karakter taşıyor. Ekonomi, kapitalizm öncesine ve kapitalizmin ilk, gelişmiş ve son aşamalarına özgü üretim ilişkilerini birarada barındırıyor.

Kapitalizmin gelişmesi, tarımda, ticaretle, para işlerinde ortaklık, yarıculuk, tefecilik, geçimlik tarım biçimlerinde görülen kapitalizm öncesi, yarı-feodal ilişkileri ve yaygın küçük meta üretimini yok etmedi. Bu ilişkilerin önemi azalsa da, varlıklar sürüyor.

Büyük toprak mülklerinin büyük çoğunluğu bugün sahiplerince ya da kiraclarca kapitalist ilişkilerle işletiliyor. Küçük köylülerin topraklarının ele geçirilip ya da kiralanarak birleştirilmesiyle oluşturulan kapitalist çiftliklerin sayısı artıyor. Büyük toprakların düzenli üretimi işçi çalıştıran kapitalist işletmelerde dönüşmesi uzun ve sancılı bir süreçtir.

Tarımda çalışan nüfusun çoğunluğunu oluşturan küçük üreticiler giderek yıkıma uğruyorlar. Ama küçük üretim tarımda hala çok yaygındır ve büyük önemini koruyor.

Küçük üretim yalnız tarımda değil, sanayide de önemli bir yer tutuyor. Türkiye'deki kapitalist işletmelerin ezici çoğunluğu, az sayıda işçi çalıştıran ve geri teknoloji kullanan işletmelerden oluşuyor. Kapitalizmin gelişmesi ile bunlar bir yandan yıkıma uğratırken, öte yandan yenileri türüyor. Özel kapitalist sektörün modern imalat sanayi işletmeleri bile, çağdaş ölçütlere göre geri nitelikler taşımaktadır. Teknolojisi geridir, dışa bağımlıdır. Büyük sanayi işletmelerinin kendi aralarındaki girdi ve çıktı bağlantıları zayıftır, üretim araçları üretimi çok geri bir düzeydedir.

Türkiye'de yatırım malları ve aramaların üretiminin ana bölümünü devlet işletmeleri yapıyor. Devlet, elindeki işletmeleri ve öteki araçlarıyla sanayide, tarımda,

üretim sürecinde sürekli olarak tikanıklıklara yol açıyor. Sanayi ve tarım, sanayinin çeşitli dalları, coğrafi bölgeler, üretim malları üretimi ile tüketim malları üretimi, genel olarak üretim ile tüketim arasında büyük dengesizlikler ve eşitsiz gelişme hızları oluşuyor. Karaborsa, spekülasyon, kaçakçılık, rüşvet, vurgun hızla yaygınlaşıyor. Sosyal eşitsizlikler, sınıfsal ayrımlar derinleşiyor.

Bunalımın kimi göstergelerinde görece ve geçici iyileşmeler ortaya çıksa bile, kapitalizmin Türkiye'de ekonomideki çokyapılı ve yapsal bunalımı ortadan kaldıramayacağına bugüne kadarki gelişme açıkça kanıtlanmıştır. Köklü antiemperyalist, demokratik dönüşümler gerçekleştirilmeden bu bunalıma son verilemez.

İşbirlikçi Emperyalizmin ve iç gerici Türkiye'deki en önemli sosyal-sınıfsal nifesa dayanan işbirlikçi büyük burjuvazi ve özellikle onun tekelci kesimidir. Varlığın ve gücünün en başta emperyalizme ve devlet desteğine borçlu olan tekelci burjuvazi büyük burjuvazinin en örgütü, en aktif, en hızlı güçlenen ve en asalak, en gerici kesimidir.

İşbirlikçi, tekelci burjuvazi en başta holdingler biçiminde örgütlennmiş, sanayi, ticaret ve hizmet sektörlerinde çok sayıda işletmeyi mülkiyetinde tutan, kimi dallarda küçük ve orta işletmeleri kendine çeşitli yollardan bağlamış küçük bir azınlıktır. Bu azınlık, hem tekelci işletmelerindeki işçileri sömürüyor, hem de tüm tekel dışı kesimleri yağmalıyor, büyük tekelci kârları elde ediyor. Az sayıda holding tüm özel bankaları ve sigorta şirketlerini ele geçirmiştir.

İMF'nin dayattığı ekonomik politikaların uygulanmasıyla işbirlikçi, tekelci burjuvazi tüm öteki kesimlerin zararına daha da güçlendi, asalaklığı, spekülatorluğu, vurguncu karakteri daha da belirginleşti. Emperyalizmle daha sıkı bağlandı, daha da gerileşti. Sıralarında faşist, şovenist, yayılmacı, gerginlik yanlısı, serivenci eğilimler güç kazandı, giderek öne çıktı.

21

şulları olgunlaştırıyor.

En önemli görev:

Dünya barışını

korumak

Emperyalizmin özü değişmedi. O, dün olduğu gibi bugün de insanlığın baş düşmanı, sömürünün, baskının, eşitsizliğin ve savaş tehlikesinin kaynağıdır. Günümüzde uluslararası alandaki en önemli görev barışı korumaktır. Her zaman sömürü ve baskıya karşı savaşımın en önünde yer alan komünistler, insanların en temel hakkı olan yaşama hakkını savunmak için, barış savaşımının da en önünde yer alıyorlar. Emperyalistlerin saldırganlığını gemlemek için, sosyalist ülkelerin, uluslararası işçi hareketinin, ulusal kurtuluş hareketinin, tüm savaş karşıtı güçlerin barış için birliğini, dayanışmasını güçlendirmek için her çabayı gösteriyorlar. Barış uğrunda savaşım, emperyalizme karşı savaşımın, demokrasi ve toplumsal ilerleme uğrunda savaşımın ayrılmaz.

16

Türkiye'nin durumu

Bağımlı ve görece

geri kapitalizm

şin on yıllardır gerilikten ve derin bunalımlardan kurtulamamasının ana nedeni, ülkedeki emperyalizme bağımlı kapitalizmdir. Türkiye bugün dünya kapitalist sistemi içinde orta derecede gelişmiş kapitalist ülkelerin alt sıralarında yer alan bir tarım-sanayi ülkesidir. Türkiye kapitalizminin temel karakteri, emperyalizme çok yönlü bağımlılık ve görece geriliktir.

Türkiye'nin tüm olanaklarına karşın on yıllardır gerilikten ve derin bunalımlardan kurtulamamasının ana nedeni, ülkedeki emperyalizme bağımlı kapitalizmdir. Türkiye bugün dünya kapitalist sistemi içinde orta derecede gelişmiş kapitalist ülkelerin alt sıralarında yer alan bir tarım-sanayi ülkesidir. Türkiye kapitalizminin temel karakteri, emperyalizme çok yönlü bağımlılık ve görece geriliktir.

Kapitalizm Türkiye'de Osmanlı döneminde, görece geç ve karmaşık koşullarda gelişmeye başladı; 1930'larda uygulanmaya başlanan ekonomik "devletçilik" ile, yani devlet kapitalizmi ile yerleşti. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra, emperyalizmin yeni-sömürgeci yöntemlerle desteklediği kapitalist ilişkilerin hızlı bir gelişme içine girmesiyle: Feodal kalıntıları yok olmaya başladı; iç pazar genişledi; üretici güçler kimi sektörlerde görece hızlı bir gelişme gösterdi; birçok dalda üretim arttı; kapitalizm tarımda da egemen oldu. 1970'li yıllarda: Sanayi üretimi tarımı geçti, yeni dallar oluştu; üretim çeşitlendi; hizmetler sektörü hızlı bir büyüme ve genişleme gösterdi; kentsel nüfus kırsal nüfusa yetişti; sanayide, inşaat, ulaşım ve hizmet sektöründe çalışanların

bankacılıkta ve ticaretle yönlendirici bir rol oynuyor. Ekonomideki farklı yapılar arasındaki görece uyum, ancak devletin düzenleyici etkinliği ile sağlanabiliyor. Bu uyumun sağlanması her geçen gün zorlaşıyor.

Tekelleşme sürecinin hızlanması, tekelilerin en başta siyasal erk aracılığıyla devlet kapitalizminin güçlü maddi olanaklarını kendi çıkarları için daha çok kullanmaları, yabancı sermaye ile işbirliğini güçlendirmeleri, bağımlı ve geri kapitalizme özgü çelişkileri ve oransızlıkları, bunalımı daha da artırıyor.

Emperyalizme bağımlılık, ağır emperyalist sömürü ve yağma ekonomik bunalımı derinleştiriyor. Türkiye sürekli emperyalist ülkelerin kredilerine muhtaç durumda bulunuyor. Emperyalist devletler ve IMF, Dünya Bankası gibi yeni-sömürgeci kolektif örgütleri Türkiye'ye verdikleri krediler için hem yüksek faizler dayatıyorlar, hem de bunlar karşılığında büyük ekonomik ve politik ödünler alıyorlar. Dış borçlar sürekli büyüyor. Uluslararası tekelci Türkiye'deki dolaylı ve dolaysız yatırımlarından büyük kârlar elde ediyorlar. IMF'nin dayattığı ekonomik politikaların uygulanmasıyla ekonominin dışa bağımlılığı daha da artıyor.

Dışalım mallarının fiyatları yükseliyor. Buna karşılık dışsatım ürünlerinin fiyatları sürekli düşüyor. IMF'nin dayattığı devaluasyonlarla, emperyalizmin ticaret alanındaki bu sömürüsü daha da artıyor. Dış ticaret açığı, İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana kronik bir sorun oldu. NATO'nun silahlanma harcamalarını artırması, dev ulusal fonların kayına yolaçıyor. Türkiye hükümetlerinin AET ile yaptığı anlaşmalar halkımızın ve ulusal ekonominin zararına işliyor.

Yapısal bunalım Türkiye ekonomisi sürekli bir yapısal bunalım içinde. 1975'lerden sonra yıkıcı sonuçları daha da derinleşen bu bunalım temelinde ekonominin çokyapılı karakteri yatıyor. Ekonominin bu yapısı, üretici güçlerin gelişmesini güçleştiriyor, emperyalizme bağımlılığı artırıyor,

Devlet bürokrasisinin üst kesiminden çıkan bürokratik burjuvazi bakanlıklardaki, devlet işletmelerindeki konumlarını kullanarak sermaye sahibi oluyor, özel tekellerle dolaylı ve dolaysız ilişkiler kuruyor, IMF, Dünya Bankası, Rotary Klüp vb. aracılığıyla emperyalist çevrelerle bağlantıyor.

Ordu'nun üst kesimi OYAK ve Ordu Vakıfları gibi özgül ekonomik dayanaklara sahiptir, birçok yoldan özel tekellerle bağlar kurmuştur. Bu kesim 12 Eylül 1980'den sonra bu bağları ve ekonomik gücünü daha da artırdı. Pentagon ve NATO ile, silah tekelcileri olan dolaysız ilişkileri ile emperyalizmle, özellikle de ABD emperyalizmiyle bağlıdır. Bu ilişkiler onu daha da gericileştiriyor.

Aracı, vurguncu Karaborsa, spekülasyon, tefecilik, kaçakçılık ve devlet sektörüne burjuvazi ve orduya müteahhilit yoluyla yasal ve yasadışı yollardan büyük kârlar sağlayan aracı-vurguncu burjuvazi, bir dizi dolaylı-dolaysız yolla emperyalist çevrelerle ve işbirlikçi tekelci burjuvazilerle, bürokratik burjuvazilerle, ordu üst yönetimiyle ilişki içinde.

Büyük toprak sahipleri emgen güçlerin özgül bir kesimini oluşturuyorlar. Bu kesim kırsal alandaki en gerici güçtür. Cumhuriyetin kurulmasından bu yana, görece azalmış da olsa, her dönemde, politik erk üzerinde önemli bir etkiye sahip olmuştur.

Bugün Türkiye'de ekonomi ve devlet üzerindeki egemenliği işbirlikçi oligarşi elinde tutuyor.

İşbirlikçi oligarşi, işbirlikçi tekelci burjuvaziden ve onun çevresinde kenetlenmiş olan işbirlikçi büyük burjuvazinin, büyük toprak sahiplerinin, bürokratik burjuvazinin, aracı-vurguncu burjuvazinin en kodamanlarından, ordu üst yönetiminden ve emperyalizmin, özel-

22

toplam sayısı ekonomik bakımdan aktif nüfusun %40'ına çıktı. Tarımda ücret karşılığı çalışanların oranı hızla arttı. Dünya sosyalist sistemi bu gelişmeler üzerinde dolaylı, dolaysız etkilerde bulundu. Türkiye ile eşit haklı ve karşılıklı yarar sağlayan ekonomik ilişkiler kurdu.

Bugün en tepede 8-10 tekelci grup olmak üzere işbirlikçi tekelci burjuvazi ekonomide önemli bir denetim gücüne sahiptir. Tekelci grupların özel bankalarla içiçe geçmesiyle finans-kapitalin çekirdeği oluştu. Bağımlı bir devlet tekelci kapitalizmine özgü ilişkiler geliyordu, devlet ile tekelilerin içiçe geçme süreci ilerliyordu.

Türkiye ekonomisindeki bu değişiklikler, işçi sınıfı hareketinin güçlenmesi için gerekli koşulları ve sosyalizmin sosyal-ekonomik temelini hazırlıyor. Öte yandan bir avuç parahabası artan ölüde zenginleşirken, nüfusun ezici çoğunluğu yoksullaşıyor. İşçi sınıfının sömürüsü yoğunlaşıyor. İşgücüne değerinin çok altında ödeme yapılıyor. Çalışma koşulları kötüleşiyor. Emek yoğunluğu baskı ve

Türkiye ekonomisi sürekli bir yapısal bunalım içinde. 1975'lerden sonra yıkıcı sonuçları daha da derinleşen bu bunalım temelinde ekonominin çokyapılı karakteri yatıyor. Ekonominin bu yapısı, üretici güçlerin gelişmesini güçleştiriyor, emperyalizme bağımlılığı artırıyor,

20

likle Amerikan emperyalizminin ülkedeki temsilcilerinden oluşuyor. Bu kesimler, aralarındaki kimi çelişkilere karşın, halka ve onun ulusal çıkarlarına karşı sıkı sıkıya kenetlenmişlerdir.

Burjuvazi içindeki Burjuvazi içindeki ayrıma da ayrıma ayrışma Emperyalizmle ve tekellerle bağı olmayan, sanayide etkinlik gösterenler başta olmak üzere küçük ve orta işletme sahiplerinin ve köy burjuvazisinin çıkarları işbirlikçi oligarşi ile çatışıyor, bunların ekonomik konumları geriliyor. Burjuvazinin bu kesiminin barış ve ulusal demokrasi savaşımında işçi sınıfıyla işbirliği yapması kendi çıkarındır.

İşçi sınıfı İşbirlikçi oligarşiye karşı ana gücü işçi sınıfı oluşturmaktadır. İşçi sınıfı üretimde ve üretimden gerçekleştirmesi için temel bir işlev gören alanlarda ücret karşılığında çalışan kol ve kafa emekçilerinden oluşuyor. 1980'lerin başında ekonomik bakımdan aktif nüfusun yaklaşık %25'i işçidir. İşçi sınıfı ana üretici güçtür. Onun ekonomideki ve toplumsal yaşamdaki rolü artıyor. Kapitalizm kendi mezar kazıcısını, amansızca sömürdüğü işçi sınıfını kaçınılmazlıkla güçlendiriyor. Onun belli merkezlerde ve büyük işletmelerde toplanmasını hızlandırıyor.

İşçi sınıfının çekirdeğini sanayi proletaryası oluşturuyor. Sanayi işçilerinin yaklaşık yarısı genellikle beş büyük kentin çevresinde yoğunlaşmış olan büyük işletmelerde çalışıyor. Sanayi işçilerinin geri kalan bölümünün ana yığını küçük işletmelere dağılmış bulunuyor. Geleneksel sanayi bölgeleri dışında yeni sanayi bölgeleri oluşuyor, küçük kentlerdeki sanayi işçilerinin sayısı artıyor.

Tarım ve orman işçileri içinde düzenli olarak bir işletmede çalışanlar sayıca büyüyor. Ama topraktan tamamen kopmuş olanların oranı düşük kalıyor, çoğunluğu mevsimlik işçiler oluşturuyor.

Banka ve büro personelinin, öğretmen vb. devlet

23

memurlarının, ücret karşılığında çalışan aydınların geniş bölümünün ekonomik ve sosyal konuların giderek işçi sınıfına yaklaşıyor.

Türkiye işçi sınıfı toplumda sayısal gücünün çok üzerinde bir rol oynamaktadır. 1960'lı ve 1970'li yıllarda işçi sınıfının sendikalarla savaşımı toplumsal yaşamı derinden etkiledi. Özellikle sanayi proletaryası önemli bir politik savaş deneyimi kazandı, geniş işçi yığınlarının sendikal savaşa atılmasına öncülük etti. Marksist-Leniniist ideoloji ile işçi hareketinin birleşmesi süreci önemli adımlar attı.

Günümüzde işçi sınıfının birliğini ve savaşımının onunda en büyük engel emperyalist ve gerici burjuva ideolojisidir. Öte yandan burjuva reformizmi ve küçük burjuva ideolojisi işçi hareketini derinden bölüyor. Tüm bunlar işçi sınıfının sendikalar ve politik örgütlenmesini güçleştiriyor.

Son yirmi yılın tarihinin kanıtı olduğu gibi, işçi sınıfı toplumda gelişip güçlenen en devrimci sınıftır. Ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımını, tüm öteki halk güçlerini çevresinde birleştirerek utkuya ulaştırabilecek, toplumun devrimci yenilenmesine öncülük edebilecek tek sınıf işçi sınıfıdır.

Kent yoksulları Köylerden gelip büyük kentlerin çevresinde biriken ve sürekli bir iş bulamayan kent yoksullarının işçi sınıfının savaşımına kazanılması büyük önem taşıyor.

Köylülük Köylülük işçi sınıfından sonra toplumda en büyük ağırlığa sahip kesimdir. Köylülüğün ezici çoğunluğu kapitalist sömürü altında her geçen gün yoksullaşıyor, yıkıma uğruyor. Devletin, tarım politikasıyla köyde sınıf çelişkilerini yumaşatma olanakları daralıyor. Taban fiyatları uygulanması, tarım kredisi ve subvansiyonların artan ölçüde yerli ve yabancı tekellerin, büyük tüccarların ve büyük toprak sahiplerinin çıkarına işiyor, hunların sömürsü, vurgunu köylü yığınlarının belini büküyor. Yerli

24

ve yabancı tekeller tarımdaki etkinliklerini artırıyorlar. Köylülük aynı zamanda kapitalizmin geriliğinden, feodal kalıntılardan, tefeci-aracı sömürsüsünden, gitgide ufalan toprak parçasına kölece bağlı kalmaktan dolayı derin yoksul ve acılı bir yaşam sürüyor. Tarımda gizli işsizlik artıyor.

Kapitalizm köylülük içindeki, topraksız ve az topraklı köylüler, küçük ve orta köylüler, zengin köylüler (köy burjuvazisi) arasındaki ayrışmayı hızlandırıyor. Kırsal sınıf çelişkileri derinleşiyor.

Kırsal bölgelerde kapitalist sanayi ve tarım işletmelerinin artmasıyla köyde yaşayan işçilerin sayısı artıyor. Topraksız ve az topraklı köylüler içinde büyük kentlere göç büyüyor, bunlar kentlerin çevresinde biriken kent yoksullarına katılıyor.

Köylülüğün çıkarılan onun işçi sınıfıyla bağlaşıklık içine girmesine zorunlu kılıyor. Köylülük, Türkiye'de ancak bu yolla devrimci bir rol oynayabilir. Devrimin utkusu için işçi-köylü bağlaşıklarının sağlanması zorunludur.

Kent orta katmanları Kent orta katmanları Türkiye toplumunda önemli bir yer tutuyor. Kapitalizm bunlar içinde sınıfsal ayrışma sürecini hızlandırıyor. Bu katmanların belli bölümleri yıkıma uğruyor, bir yandan da bu katmanlar genişliyor. Esnaf ve zanaatkarların,

ücret karşılığı çalışan kafa emekçilerinin, devlet memurlarının önemli bölümleri eski ayrıcalıkları hızla yitiriyor. Serbest olarak çalışan avukat, doktor, mühendis vb.lerinin, çok küçük bir bölümü burjuvazi ile bütünleşirken geniş kesimlerinin durumu sarsılıyor.

Kent orta katmanlarının geniş kesimleriyle işçi sınıfının bağlaşıklığını sağlamak zorunludur. Küçük bir bölümü egemen güçlerin hizmetine giren aydınlar işçi sınıfının en yakın bağlaşıklarından biridir. Aydınlar halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımında önemli bir rol oynayacaklardır.

25

Gençlik

Toplumumuzda gençlik özel bir yer tutuyor. İşbirlikçi oligarşi ve hükümetleri gençlik üzerinde ağır ekonomik, politik baskılar uyguluyorlar, ona hiçbir olumlu gelecek hazırlamıyorlar. Artan sayıda okumuş-okunamış genç işsiz kalıyor. Gençlik emperyalizme ve gericiliğe karşı savaşımında özel ve onurlu bir rol oynuyor. Her zaman halkımızın savaşımında yer alan yurtsız gençlik işçi sınıfımızın güvenilir savaş arkadaşlarıdır.

Kadınlar Kapitalizm, kadının ezilmesini kaldırmak şöyle dursun, giderek sanayiye çekilen kadın emeğini yağmalayarak bu ezgiye yeni boyutlar kattı. Öteyandan bu durum, kadınların politik ve sendikal savaşıma katılması sonucunu getiriyor. Toplumsal yaşamın demokratikleşmesinden en büyük yarar sağlayacak olan kadınlarımızın, işçi sınıfının savaşımına kazanılması büyük önem taşıyor.

Kürt halkı Türkiye nüfusunun çok önemli bir bölümünü oluşturan Kürtler çifte ezgi altında yaşıyorlar. Kürt halkı yalnızca yerli ve yabancı tekeller, büyük toprak sahipleri, aracı ve tefeciler, vurguncular tarafından sömürülmele kalmıyor. Bunun da ötesinde Türk burjuvazisi Türkiye Kürdistan'ında barbarca bir ulusal baskı uyguluyor.

Kürt emekçilerini Türk emekçileriyle bağlayan güçlü bağlar vardır. İki halkın düşmanı ortaktır. Türkiye işçi sınıfı, Kürt ulusu üzerindeki baskılara karşı çıkıyor. Emperyalizme ve faşizme karşı savaşım, antiemperyalist demokratik halk devrimi ancak iki halkın güçlerini birleştirilmesiyle utkuya ulaşabilir.

Bagımlı, geri kapitalizmin çelişkileri Kapitalizmin temel çelişkisi olan emek-sermaye çelişkisi bugün Türkiye'de büyük ve tekeli burjuvaziyle geniş halk yığınları arasında artan çelişki olarak keskinleşiyor. Bu emperyalizm ile Türkiye halkı arasındaki çelişkinin keskinleşmesiyle birlikte ilerliyor. Büyük toprak sahipleri ve kapitalizm

26

öncesinin damgasını taşıyan öğelerle geniş köylü yığınları arasında çelişki, egemen Türk burjuvazisi ile Kürt halkı arasındaki çelişki toplumsal yaşamı belirleyen başlıca çelişkiler içinde yer alıyorlar.

Tüm bunların sonucunda bir yanda emperyalizm ve işbirlikçi oligarşi öte yanda tüm öteki sosyal sınıf, katman ve gruplar arasında keskinleşen çelişki öne çıkıyor. Toplumsal ilerlemeye sağlamak, sömürülenlerle sömürülenler arasındaki temel çelişkiyi çözümenin koşullarını yaratılabilmek için öncelikli çözümlenmesi gereken çelişki budur.

Kapitalizmin tarihsel gelişimi Tüm bu çelişkiler ülkemizdeki sosyal-politik bunalımların temelidir. Kapitalizmin gelişmesi, tekelleşme, emperyalizme bağlılığına geçmesi, ABD emperyalizminin savaş şarkırcısı politikası, burjuva devletin sınıfsal temelini dağıtıyor, onu daha da gericileştiriyor, militarizmi güçlendiriyor.

Halkımızın baş düşmanları, emperyalizm ve işbirlikçi oligarşi kendi bencil çıkarları için sınıf savaşımının yükselmesine, her zaman işçi sınıfı ve tüm emekçiler, ilerici güçler üzerindeki baskıları ve saldırıları artırarak yanıtt veriliyor.

Bütün bunlar gerici güçlerin egemenliklerini parlamentar yöntemlerle sürdürmelerini olanaksız kılan bunalımların kaçınılmazlığını gösteriyor. Öte yandan işçi sınıfının bağlaşıklık tabanı genişliyor, savaşım olanakları artıyor ve tüm bunlar geniş bir ulusal, demokratik cepheyi hem olanaklı, hem de zorunlu kılıyor.

Bugün Türkiye işbirlikçi oligarşinin terörist diktatörlüğü altında bulunuyor. Faşist rejim, ABD emperyalizminin uşağıdır, Türk ulusunun ve Kürt ulusunun ezici çoğunluğunun düşmanıdır ve Türkiye'deki bağımı ve görece geri kapitalizmin can çekişme sürecini zorbalıkla uzatmaktan başka bir işlev görmüyor.

Kapitalizm tarihsel bakımdan aşımıştır ve toplumun sosyalist temelde devrimci yoldan yenilenmesi kaçınılmazdır.

27

Türkiye halkının ulusal ve sosyal kurtuluş yolu

FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN YIKILMASI VE ULUSAL DEMOKRASİNİN KURULMASI

İvedi görev

Günümüzün en ivedi görevi faşist diktatörlüğü yıkmaktır. TKP'nin bu dönemdeki amacı, diktatörlüğün yıkılmasıyla, halkın genel demokratik özgürlüklerini yeniden elde etmek ve genişletmektir. Bu, barışın savunulması, Türkiye'nin bir nükleer felaketten korunması, ABD emperyalizminin jandarması olmaktan kurtarılması, bölgede bir barış etkeni, egemen, bağımsız bir ülke olmasını sağlamak görevidir. Bu, emekçilerin, memurların, köylülerin, gençlerin, esnaf ve zanaatçıların yağmalanan sosyal, ekonomik kazanımlarını yeniden elde etmek ve genişletmek görevidir. Bu, Kürt halkının üzerindeki ulusal baskıyı ortadan kaldırmak görevidir.

Devrimin yolu Bu görevler, ancak işçi sınıfının ulusal demokratik cepheye en geniş barış ve demokrasi güçlerini birleştirilmesi, işbirlikçi oligarşinin faşist diktatörlüğünün, halk yığınlarının bağımsız aktif eylemiyle yıkılması, erkin ulusal demokratik güçlerin cephesine geçmesi, ulusal demokrasinin kurulması, antiemperyalist demokratik dönüşümlerin yapılması ve bu süreç boyunca işçi sınıfının hegemonyasını pekişmesi oranında, antiemperyalist, demokratik halk devriminin derinleşerek tamamlanmasıyla kesin olarak çözülebilir.

28

TKP, devrimci sürecin gelişmesindeki nesnel olarak zorunlu adım ve aşamaları atılmanın ağır yenilgilere neden olacağını belirlerken, şu geçişin de bilincindedir: Devrim soyut şemalar göre değil, on milyonlarca emekçinin kendi somut çıkarları için atılacakları günlük savaşımın, yaratıcı ve aktif girişimlerinin ürünü olarak somut biçimler, özellikler kazanacaktır.

Faşist diktatörlük devrimin barışçıl yoldan utkuya ulaşmasını büsbütün olanaksız kıldı. Parlamento faşist cuntanın bir kılıfıdır. Şimdi, parlamento dışı savaşımın hemen her biçimi, karşısında devletin silah güçlerini buluyor.

TKP, en küçük bir barışçıl olanağı kullanmaktan geri kalmayacak, buna karşılık yığınlar, devrimin barışçıl olmayan bir yol izleyeceği konusunda kendi deneyler temelinde aydınlatılacak ve parti her türlü savaşım biçimini hazırlıklı olacaktır. Kurulduğu günden beri amansız baskı ve saldırılara hedef olan TKP, yığınlar içindeki çahşmalannın sürekliliğini, ancak parti örgütlerini ve kadrolarını polise karşı koruma önlemlerini titizlikle uygulayarak sağlayabilir.

Partinin rolü ve yığınlar TKP, işçi sınıfının, Türk, Kürt ve tüm azınlıkların işçilerinin öncü partisidir. TKP, Türk ve Kürt işçilerinin tek bir işçi sınıfı partisindedir ve sendikalarda en sağlam birliği için çalışır ve işçileri ulusal kökenlere göre ayrı örgütleme girişimlerine ilkesel karşı çıkar.

Komünistler, diktatörlüğü her zaman yığınlarla çeviriyorlar. Onlar, onlerine koydukları görevlerin yerine getirilmesinde halk yığınlarına, onların örgütü gücüne güveniyorlar.

Komünistler her zaman yığınların savaşımının en ön sıralarında yer alır. Onlar, halkın davası için hiçbir özveriden geri durmaz, işçi sınıfının, tüm halkın çıkarlarını savunmada, onun savaşım yolunu aydınlatmada en büyük kararlılık ve girişimlilik gösterirler. Komünistlerin çalışan insanların çıkarlarından ayrı özel çıkar-

29

ları yoktur. Onlar tüm varlıklarını, işçi sınıfının ideolojik eğitimine, onun ulgulanmasına, örgütsel düzeyinin yükselmesine ve devrimci süreçte onun rolünü yerine getirmesine adanır. Onların yığınlar arasındaki çalışmalarının başlıca amacı, halkın politik deneyim kazanmasına ve devrimci dönüşümlerin, sosyalizmin zorunluluğunu bilincine varmasına yardım etmektir.

Komünistler sendikalarda, kooperatiflerde, meslek örgütlerinde, gençlik ve kadın örgütlerinde, ilerici yontemli olsun, olmasın tüm yığın örgütlerinde çalışır ve bu örgütlerde yığınların çıkarlarını baş savunucusu olurlar. Barış hareketinde aktif olarak yer alırlar. Ordu

indeki yurtsever kesimlerin halkın safına çekilmesi için aralıksız çaba harcarlar.

Tek cephe TKP, barış ve ulusal demokrasi için tüm ulusal demokratik güçlerin tek cephesini kurmak için çalışacaktır. Sol gücünün işbirliği, tüm ulusal demokratik güçlerin tek cephesini gerçekleştirir. Büyük bir rol oynayabilir. Komünistler, başlıklarıyla eşit haklılık temelinde işbirliği yapıyor, hiçbir ayrıcalık talep etmiyorlar. TKP'ye göre ulusal demokratik güçlerin tek cephesini sağlamanın temel yolu, milyonlarca emekçinin tabanda, günlük savaşlar içinde eylem birliğini gerçekleştirmektir.

Halkın savaşı Türkiye'deki gelişmeleri, yalnızca emperyalizm ve işbirlikçi oligarşi belirlemiyor. Türkiye'nin tarihi, aralıksız süregelen ulusal kurtuluş ve sınıf savaşlarının tarihidir.

Türkiye işçi sınıfı tarihi boyunca en elverişsiz koşullarda bile kendi sınıf örgütlerini, sendikalarını yaratabildi ve çetin savaşlarla, 15-16 Haziran 1970 hareketiyle, 1977-1978 ve 1979-1980 büyük grevleriyle birçok sosyal haklar elde etti. Önemli deneyler kazandı. İşçi sınıfı bir dizi fabrika işgalinde, 1 Mayıs ve öteki yığın gösterilerinde kanlı saldırılara göğüs gerdi ve daha da çelikleşti.

30

Halk düşmanı Devlet Güvenlik Mahkemeleri'ne, faşist teröristlere yığılma karşı koyuş hareketinde, genel grevlerde, TARIŞ direnişinde, gençliğin Amerikan emperyalizmine karşı şanlı protesto eylemlerinde, faşist MHP başlarını Diyarbakır'a sokmayan Kürt halkının direnişinde, kadın hakları için savaşında, barış savaşlarının çıkışlarında, topraksız ve az topraklı köylülerin toprak işgalinde, küçük üreticilerin mitinglerinde halkımızın devrimci, demokratik gelenekleri yansdı. Halkımızın savaşım geleneklerini ve potansiyelini işbirlikçi oligarşi hiçbir baskı ve demagojiyle yok edemez.

12 Eylül 1980 sonrasındaki en karanlık dönemde, işçi sınıfı herşeye karşın yokedilemeyen direnişleriyle geniş halk yığınlarının güvenini kazanıyor, onları barış, demokrasi, bağımsızlık, iş, ekmeğe ve toprak için savaşına esliendiriyor.

31

ULUSAL DEMOKRASİ

Birleştiklerinde barış ve ulusal demokrasi uğrunda savaşımı başına ulaştıracak güçler daha belirgin ortaya çıkmıştır. Bu güçler, çıkarılan emperyalizm ve işbirlikçi oligarşiyle çatışan tüm sınıf ve katmanlardır. Onların politik, sendikal ve mesleki örgütleridir. TKP'nin ödevi, tüm bu güçleri, barış ve ulusal demokrasi uğrunda savaşına kazanmaktır.

Ulusal demokrasi- Ulusal demokrasi, işçi sınıfının, nin sınıfsal temeli köylülerin, emsaf ve zanaatçıların, yurtseverlerin, asubay ve subayların, aydınların ve gençliğin. Küçük ve orta işletme sahiplerinin, kurt halkının, diktatörlüğe karşı çıkan ve ortak bir program çevresinde birleşen tüm güçlerin işbirliği ile, işçi sınıfının öncülüğünde yığınların bağımsız, aktif savaşımıyla kurulabilir.

Ulusal demokrasi, tüm bu sınıf ve katmanların erkidir. Bu erk, emperyalizme ve çekirdeğini bir avuç tekelin oluşturduğu, işbirlikçi oligarşiye karşıdır.

32

Ulusal demokrasi- Ulusal demokrasi, işçi sınıfının, nin görevleri meti, politik özgürlükleri tanyacak, barışın korunması için lvedi adımları atacak, faşizmin yeniden dirilmemesi, gerici askersel darbelerin kökünü kazınması, militanzmin toplum yaşamından sökülmesi için, işbirlikçi oligarşinin ve ABD emperyalizminin konularına ağır darbeler indirecek, devleti ve toplumsal yaşamın tüm alanlarını demokratikleştirecektir.

TKP, bu dönemde aşağıdaki istemlerin ivedilikle gerçekleştirilmesi için savaşacaktır:

Barış, ulusal bağımsızlık ve halklararası dostluk için

Barış korumak

NATO'nun nükleer silahlanma programına verilen onayın geri alınması.

Varşova Antlaşması ve NATO arasında bir saldırımazlık anlaşmasının imzalanması, NATO'nun etkinlik alanını genişletme çabalarına karşı çıkılması; Sovyetler Birliği'nin ilk nükleer vurucu yapmama ve topraklarında nükleer silah olmayan ülkelere karşı bu silah kullanmama yükümlülüğünü açıklamasına dayanılarak, topraklarımızdaki tüm nükleer depoların kaldırılması, Balkanların nükleer silahsız bölge yapılması yönündeki Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'nin önerisine olumlu yanıt verilmesi; Türkiye topraklarına Amerikan atom roketlerinin yerleştirilmesine izin verilmemesi;

Bölgede barış ve ABD "Çevik Kuvvetler"inin topraklarımızdaki dostluk raklanmıza yerleştirilmesine karşı çıkılması, genişletilmiş üsler planlarına ve uygulamalarına son verilmesi, AWACS casusluk uçaklarının topraklarımızda barındırılması; bölgede gizli ya da açık yeni saldırgan askersel blok kurma girişimlerine karşı çıkılması;

Türk-Yunan anlaşmazlıklarının NATO'yu karıştı-

33

madan iki ülkenin hak eşitliği ve uluslararası hukukun ve uygulamaların temelinde, barışçıl görüşmeler yoluyla giderilmesi ve Ege Denizi'ni ve hava sahasını NATO'nun, ABD'nin egemenliğine veren Rogers Planı'nın tanınmaması;

Türkiye'nin 1974 yılındaki Kıbrıs'dan askerlerin geri çekileceği yolundaki sözlerini yerine getirmesi, Kıbrıs'ta tüm yabancı askerlerin arındırılması, adanın bağımsızlığı, toprak bütünlüğü ve egemenliği ilkelerinin tanınması, Kıbrıs sorununun adadaki Türk ve Rum toplumlarının kardeşçe yaşaması yönünde çözülmesi;

Tüm komşu ülkelerle karşılıklı saldırımazlık anlaşmalarının bağlanması;

Ortadoğu'da tüm antiemperyalist güçlerle, başta Filistin halkıyla, FKÖ ile dayanışma, Filistin halkının kendi devletini kurma hakkının savunulması, İsrail'in işgal ettiği topraklardan çekilmesi;

Cuntanın onayladığı "Savunma İşbirliği Antlaşması" ile ulusal egemenliğimize bağdaşmayan, ABD'yle imzalanmış tüm ikili kölelik anlaşmalarının yırtılması, topraklarımızdaki Amerikan ve NATO üslerinin sökülmesi;

Amerikan silah ambargosundan gereken sonuçlar çıkarılarak ulusal savunmamızın, ekonomik gelişmeyi desteklemesizin çok yönlü ilişkilerle, kendi gücümüz temel alınarak sağlanması, ulusal güvenlik politikasının Amerikan askersel doktrinlerine göre değil, ulusal çıkarlara göre yeniden düzenlenmesi;

Barış içinde Bağlantısızlık yönünde adımlar atılmaması;

Barış içinde Karşılıklı eşitlik, egemenliğe ve toprak bütünlüğüne saygı, içişlerine karışmama, anlaşmazlıkların zora ya da zor tehdidine başvurmadan çözülmesi gibi barış içinde yanyana yaşama ilkelerinin dış politikamızın temeli olması;

34

Bölgede tüm ülkelere iyi komşuluk ve karşılıklı yarar sağlayan işbirliği kurulması;

Demokratik hak ve özgürlüklerin yeniden kazanılması ve genişletilmesi için

Genel politik af Genel politik af çıkarılması, koşuşturmaların sona erdirilmesi, idam cezasının kaldırılması; politik göçmenlerin yurttaşlık haklarının geri verilmesi ve kendilerine özgürce yurda dönme hakkı tanınması;

12 Eylül'ü Anayasamın yürürlükten kaldırılması ve 1961 Anayasası'nın demokratik ilkeleri temelinde ulusal, demokratik nitelikli bir Anayasa hazırlanması; bu hazırlığa tüm yurttaşların aktif, demokratik katılımının sağlanması ve anayasamın özgürlük koşullarında yapılacak bir referandumla yururlüğe girmesi;

Ulusal demokratik Bu anayasayla: Tüm erkin demokratik koşullarda oluşacak parlamentoya geçmesi ve hükümetin yalnızca parlamento'ya hesap vermesi, ancak onun kararıyla görevden alınması; halk oylarının parlamentoya eşit bir biçimde yansımına olanak verme ilkesi temelinde, orantılı seçim sisteminin benimsenmesi; 18 yaşındakilere seçme ve 21 yaşındakilere seçilme hakkının tanınması;

- Yerel yönetimlerin seçilme oluşturulması, yetki-

lerinin artırılması ve mali olanaklarının genişletilmesi;

TKP de içinde politik partilerin üstündeki yaşanın kalkması, partilerin, sendikaların, derneklerin üstündeki devlet denetimi adı altındaki her türlü antidemokratik karışmaların sona ermesi;

Tüm çalışanlara grev hakkının, özgür toplu sözleşme ve sendikalaşma haklarının eksiksiz tanınması;

35

Örgütlenme, basın, gösteri, düşünce özgürlüğünün sağlanması, dini ve vicdani inançlarından dolayı kimseye baskı yapılmaması;

Yargı bağımsızlığının, TRT ve üniversite özerkliğinin sağlanması;

Başta 141 ve 142'nci maddeler olmak üzere, DGM, Olganüstü Hal ve benzeri eski ve yeni antidemokratik tüm yasalardan yürürlükten kalkması, faşist, ırkçı, savaş yanlısı partilerin yasaklanması;

Kürt halkı üzerinde ulusal baskıların sona erdirilmesi. Devlet aygıtının, özellikle ordunun, faşistlerden, cunta kalıntılarından, emperyalizmin ajanlarından arındırılması; bunlardan halka karşı işledikleri suçların hesabının sorulması;

Milli Güvenlik Kurulu ve MİT gibi organların devlet içinde devlet olmaktan çıkarılması; tüm güvenlik organlarının, CIA ve öteki emperyalist gizli servislerle ilişkilerine son verilmesi ve demokratik temeller üzerinde yeniden örgütlenmesi;

Ulusal demokratinin kendisini her türlü emperyalist ve karşıdevrimci saldırıya karşı savunmak için tüm önlemleri alması;

Ordu'nun ulusal bağımsızlığı ve demokratik kazanımları korumakla görevlendirilmesi; ordunun iç yaşamının demokratikleştirilmesi; baskı, dayak vb. uygulamaların kaldırılması;

12 Eylül sonrasında politik nedenlerle görevlerinden uzaklaştırılan devlet memurlarının ve üniversite öğretim üyelerinin yeniden işlerine dönmesi.

36

Ekonomik bağımsızlığa, işsizliğe ve pahalılığa karşı halk yararına bir ulusal ekonomi için

Ekonomik politikada değişim Devletin izlediği ekonomik politikanın kökten değiştirilmesi; emperyalist ülkelerin dayattığı ekonomik bağımsızlığı artıran, bunalımın yüklerini emekçilerin sırtına bindiren 24 Ocak kararlarına ve bunun değişik türden uygulamalarına son verilmesi;

İşsizliğe karşı savaşımın ekonomik politikanın temel sosyal hedefi olması, işsizliği azaltacak özel programlar uygulanması;

Ekonomik bağımsızlığa yönelik Emperyalist ülkelerle eşitsiz ekonomik ilişkiler yerine, bütün ülkelerle karşılıklı yarar ve eşitlik temelinde ekonomik ilişkilerin kurulması; ekonominin dış finansman gereksinimleri için de aynı yolun izlenmesi;

İMF ve Dünya Bankası gibi yeni-somurgere kuruluşlara olan bağımsızlığın sona ermesi; Uluslararası Yeni Bir Ekonomik Düzen için dünya çapında verilen savaşımın desteklenmesi;

-Yabancı sermayeye tanınan tüm ayrıcalıkların kaldırılması; iç pazarın yabancı sermayeye karşı korunması; dışalım ve dışsatımın devlet tarafından sürekli artırılması;

Demokratik toprak reformu Demokratik bir toprak ve tarım reformunun yapılması; büyük toprak sahiplerinin topraklarının köylü komiteleri eliyle topraksız ve yoksul köylüye dağıtılması;

tarımın modernleştirilmesi; köylü işletmelerine ucuz fiyat ve düşük faizli krediyel gübre, ilaç, tohumluk ve araç gereç sağlanması; üretimin girdi sağlanmasına ve satışa kadar her alanda gönüllülük temelinde kooperatifleşme hareketinin desteklenmesi; tarımda devlet işletmelerinin rolünün artırılması; taban fiyatlarının köylünün emeğini değerlendiren düzeyde saptanması;

37

Tekellerin eylemlerinin sınırlanması, vurgunculuğun yokedilmesi Devlet işletmelerinin ve ekonomik kuruluşlarının özel kapitalist tekel-lerin, vurguncuların çıkarılmasına kullanılması son verilmesi; holdinglere devlet bütçesinden teşvik,

vergi muafiyeti, vergi iadesi" gibi adlar altında yapılan ödemelerin durdurulması, bu fonların devlet

işletmelerinin güçlendirilmesine yöneltilmesi;

Ağır silahlanma harcamalarının azaltılması; NATO içinde ikinci büyük orduyu besleyen Türkiye'nin asker sayısında indirim yapması ve ordunun ulusal savunmaya yeterli düzeye indirilmesi; askerlik süresinin kısaltılması;

Yeraltı ve yerüstü doğal zenginliklerin devletleştirilmesi; devlet işletmelerinde ve büyük kapitalist işletmelerde, işçilerin yönetime demokratik katılımının sağlanması;

Fiyatların denetim altına alınması; tüketicinin korunması; vurgunculüğün önlenmesi; kredilerle ilgili emekçileri, küçük ve orta işletme sahiplerini koruyucu önlemler alınması; bankalarda biriken mali fonların devlet denetimi altında ulusal kalkınmanın hizmetine verilmesi;

Vergi kaçakçılığının önlenmesi, çok kazananlardan çok, az kazananlara az ilkesi temelinde, emekçi yığınlaraya yüklenen dolaylı vergileri azaltan, lüks tüketim gereken vergileri getiren adaletli bir vergi reformunun yapılması;

Sanayileşme: Ekonomide, sanayi ve tarımda, ekonomik bağımsızlığı sağlayacak, yapısal bozuklukları ve bölgesel derin eşitsizlikleri giderecek planlı bir kalkınma politikasının izlenmesi her şeyden önce, sanayide dinamik, bilimsel-teknik devrimin sonuçlarıyla bağlı sektörlerin devlet eliyle kurulması ve modern teknolojinin yaratılması için kaynakların seferber edilmesi; sanayi ve tarımın uyumlu gelişiminin sağlanması; ülkenin kendi ulusal enerji

38

kaynaklarına dayanma ilkesinin benimsenmesi;

Ülkenin sanayileşmesine, ekonomik bağımsızlığın temellerinin güçlenmesine katkıda bulunan özel işletmelerin korunması, zor durumda olan küçük ve orta işletmelerin desteklenmesi, küçük esnaf ve zanaatçıların korunması ve bunların ekonomiye daha etkin katkıda bulunmalarının sağlanması;

İşçi sınıfı için: - Asgari ücretin her yıl ve insanca yaşam düzeyine göre tüm bölgeler ve işkolları için eşit olarak, demokratik işçi katılımıyla saptanması ve vergi dışı bırakılması ücret ve maaşların satın alma gücünün insanca yaşam düzeyi sağlayacak biçimde artırılması; 40 saatlik iş haftası ve ağır işlerde 6 saatlik işgünü uygulamasının getirilmesi; sigortasız işçi kalmaması; İş Yasası'nın emeğin haklarını koruyacak yönde değiştirilmesi, tarım ve orman işçilerini de kapsaması; işsizlik sigortasının kurulması; iş kazalarını önleyici ve çalışma sağlığını koruyucu önlemlerin ivedi olarak alınması;

Köylülük için: Köyün ve köylünün gelirlikten, yoksulluktan, bilgisizlikten kurtarılması için gereken önlemlerin alınması; köylere elektrik, su, yol, sağlık hizmeti götürülmesi; okul ve kültür evleri kurulması; köylere sanayi tesislerinin kurulmasını desteklenmesi; köylünün sağlık ve yaşlılık sigortasına hakkının gerçekleştirilmesi; konut yapımına yardımcı olunması;

Gençlik için: Gençliğe güvenli bir gelecek, çağdaş ve demokratik bir eğitim, iş için: eğitim sisteminin tüm düzeylerinin sosyal-ekonomik gelişmenin, çağdaş bilimin gereklerine göre demokratik ve köklü bir biçimde yeniden düzenlenmesi; herkese eğitim hakkının gerçekleştirilmesi; öğrencilerin burs ve yurt sorunlarının çözülmesi; orta öğretili, meslek okulu, yüksek okulu bitirmiş her gence iş sağlayacak bir planlanmanın gerçekleştirilmesi; gençliğin uyuturucu kullanımı, alkolizm, pornografi gibi kötü alışkanlıklar

39

lara karşı korunması, boş zamanlarını değerlendirme olanaklarının sağlanması; çirak ve genç işçilerin, ücret kaybı olmaksızın, çalışma saatleri içinde mesleki ve genel eğitiminin sağlanması;

Kadınlar için: Çalışan kadını korumak için eşit işe eşit ücret, iş bulmada ve terfide fırsat eşitliği ilkelerinin uygulanması; analığın toplum ve devlet tarafından korunması; kreşler açılması;

Sağlık Emekçilerin ücretsiz bakımının sağlanması; önleyici hekimliğin geliştirilmesi; köye sağlık hizmetlerinin götürülmesi; tüm resmi sağlık kuruluşlarının birleştirilmesi; hastanelerin modernleştirilmesi, yaygınlaştırılması;

Sosyal güvenlik Çağdaş bir sosyal güvenlik sisteminin oluşturulması; sigorta kuruluşlarının demokratik denetiminin sağlanması; emekli, dul ve yetimlerin, sakatların korunması;

Konut ve kentleşme Kiralardan denetlenmesi; konut üretiminin devletin ana bir görevi

olması; emekçilere sağlıklı, düşük kiralı, sağlam konutlar sağlanması; konut kooperatiflerinin geliştirilmesi; çevre sağlığını koruyan modern kentleşme planlarının yapılması ve uygulanması; kanalizasyon sorununun çözülmesi;

Bilim, kültür, sanat - Bilim, kültür ve sanatın emperyalist, şoven ve ahlak dışı yozlaştırılmaları karşı korunması; çağdaş, insancıl, ulusal ve demokratik niteliğinin güçlendirilmesi için devlet tarafından desteklenmesi;

Yurt dışındaki işçiler Yurt dışındaki işçilerin yasal durumlarını güvence altına alan, buldukları ülkenin işçilerinin sahip olduğu tüm sosyal, ekonomik ve demokratik hakları tanıyan anlaşmaların yapılması; kimi hükümetlerin zorla kesim dönüşü dayatmaya yönelik politikalarına karşı aktif savaşım yürütülmesi; kesin dönüş yapanlara yerleş-

40

me ve iş olanakları sağlanması; tasarruf ve yatırımların tekelere karşı korunması ve devlet öncülüğünde ulusal kalkınmaya yönlendirilmesi; konsolosluklar eliyle yürütülen politik baskılara, harc ve masraf adı altında alınan haraçlara ve "bedelli askerlik" uygulamasıyla yürütülen soyguna son verilmesi; ülkede yurtdışına göçü gereksiz kılacak bir kalkınma planının gerçekleştirilmesi.

Türkiye Komünist Partisi, bu programın tüm ulusal, demokratik güçlerin eylem ve cephe birliği için bir temel olabileceği görüşündedir. Bunun yanı sıra TKP, ulusal demokrasi programını tümüyle benimsemeyen cunta karşıtı güçlerle, cuntanın yıkılması ve halkın kendi iradesini özgürce dile getirebileceği koşulların yaratılması için işbirliği yapabilir.

41

ANTIEMPERYALİST DEMOKRATİK HALK DEVRİMİNİN TAMAMLANMASI

Devrimin başlangıcı: Faşizme karşı güçlerin birleşmesi, halk yığınlarının aktif eyleme ve tamamlanması geçmesi ve faşist diktatörlüğün yıkılması, antiemperyalist demokratik halk devriminin yolunu açacaktır. Erkin işbirlikçi oligarşiden ulusal demokratik güçlere geçmesi, ulusal demokrasinin kurulması, yukarıdaki dönüşümlerin gerçekleşmesi, antiemperyalist demokratik halk devriminin ilk basamağıdır. İşçi sınıfının bağlaşıklarıyla birlikte erk organlarındaki konumları, hegemonyası pekiştirdiği ölçüde, ulusal demokrasinin demokratik halk erkine dönüşecek, antiemperyalist, demokratik halk devriminin görevlerini tamamlamaya yonelecektir.

Antiemperyalist demokratik halk devriminin görevlerini, işçi sınıfının öncülüğünde, işçi-köylü ittifakı temelinde tüm halkın birleşik güçleri tamamlayabilir. İşçi sınıfı ulusal demokrasinin kuruluş aşamasında işbirliği yaptığı öteki güçlerle de, onlar, yeni görevlerin çözümüne yaklaşımları ölçüde işbirliğini sürdürecektir.

Devrunciler Antiemperyalist demokratik halk devriminin tamamlanması döneminde:

Ulusal bağımsızlık sağlanacak, NATO'yla her türlü bağlar koparılacak, AET ile yapılmış eşitsiz anlaşmalar iptal edilecektir.

42

Büyük ve tekeli burjuvazinin, yabancı şirketlerin ulusal ekonomi için önem taşıyan şirketleri, bankalar, sigortalar, dış ve toptan iç ticaret devletleştirilecektir.

Kooperatif mülkiyetinin desteklenmesi ve devlet işletmelerinin güçlendirilmesiyle demokratik toprak ve tarım reformunun geri dönülmezcesine sağlanacağına gerçekleşecektir.

Planlı ekonomi uygulamasına başlanacaktır. Politik yaşam ve genel olarak tüm kamu yaşamı kökten demokratikleştirilecek, emekçilerin toplumsal yaşamın her alanında yönetime katılması, demokratik işçi denetiminin yaygınlaşması sağlanacaktır. Halk erki devrimin kazanımlarını korumak için gerekli önlemleri alacaktır.

Kültür devrimi başlatılacaktır.

Ulusal sorunun çözümü Halk erki ulusal sorunu çözecektir. Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı, yani ayrılma hakkı

gerçekleşecektir.

Eğer Kürt halkı özgür iradesi ile Türk halkı ile birlikte kalmaya karar verirse, ortak devlet, somut tarihsel koşullara uygun bir biçimde düzenlenecektir. Demokratik devletin anayasasında Kürt halkının ayrıma hakkı güvence altında olacaktır.

Komünistler her zaman gönüllülikle temelinde demokratik merk- bir devletten yanadırlar ve ulusal sorunun çözümüne, işçi sınıfının sosyalizm savaşımının çıkarlarını başa alarak yaklaşırlar.

43

SOSYALİST AMACIMIZ

Sosyalizmi kurmak ve oradan da bayrağında 'herkes- ten yeteneğine, herkese ihtiyacına göre' ilkesi yazılı komünizme geçmek Türkiye Komünist Partisi'nin uzak amacıdır.

İki aşamalı bütünsel devrim sürecinde demokratik devrim bir dizi ara basamaktan geçerek yolu sosyal devrimin sosyalist devrimine büyümesi le başlayan devrimci sürecin derinleşmesiyle, antiemperyalist, demokratik halk devriminin tamamlanan görevlerinin giderek sosyalist görevlerle iç içe girmesiyle, devrimin sosyalist aşaması başlanacaktır.

Sosyalist devrimin öncü, itici gücü, emekçi köylülükle ve kent emekçileriyle bağlaşıklı kuran işçi sınıfıdır. İşçi sınıfı, sosyalizme geçiş öncesinde işbirliği yaptığı güçleri de sosyalizm amacına kazanmak, onlarla işbirliğini sürdürmek için çalısacaktır.

Proletarya İki aşamalı bütünsel devrimin tüm gelişme süreci boyunca parçalanmış ve yokedilen burjuva devlet aygıtının yerini işçi sınıfının güçlü erki, proletarya diktatörlüğü alacaktır. İşçi sınıfının erki ve üretim araçlarının toplumsal mülkiyeti temelleri üzerine oturacak olan yeni

44

toplumsal düzen, gerçek demokrasidir.

Sosyalizm Geniş halk yığınlarının toplum yönetimine fiilen katılması için, halklar arasında dostluk ve eşitlik için gerekli koşulların yaratılmasını, ekonominin halk yararına, planlı ve bunalımsız gelişmesini, emekçi halkın toplumsal ve politik haklarının güvence altına alınmasını yalnız sosyalizm sağlayabilir.

Sosyalist mülkiyet, üretimin planlı örgütlenmesine ve kafa-kol emekçilerinin ekonominin yönlendiriciliğine ve yönetimine etkinlikle katılmasına temel olacaktır. Böylece sosyalizme bilim, çeşitli toplumsal ve ekonomik alanlara girecek, bilimsel-teknik devrimin yarattığı tüm potansiyeller ekonomik gelişmenin hızlanmasını, toplumun tüm üyelerinin gereksinimlerinin karşılanması için tam ve kapsamlı kullanılabilecektir. Kültür devrimi sonuçlanacak, tüm kültür değerleri en geniş yığınlara ulaşacaktır. İnsancıl ve ahlaki değerler egemen olacaktır.

Böylece insanın insan tarafından sömürülmesinin ve ulusal eşitsizliğin tüm biçimlerini sonsuza kadar yok etmek olanaklı olacaktır.

Sosyalizmin kuruluş geliştirilmesi, işçi sınıfının esinlendirip yönlendireceği en geniş yığınların destek, katılım ve girişimlerine dayanacaktır. Komünist Partisi tüm olarak sosyalist toplumun öncüsüdür. Emekçi halkın, yığın örgütlerinin artan politik etkinliği, kişi haklarının çoğaltılması ve sosyalist demokrasinin çok yönlü geliştirilmesi, halkın eylem ve irade birliği ile gerçekleştirilecektir.

Sosyalizmde sömürücü sınıfların ortadan kalkması, emekçi sınıfların artan kaynaşması, sosyalist kuruluşun gelişip güçlenmesi koşullarında proletarya diktatörlüğü tüm halkın devletine dönüşecek ve demokrasi daha da gelişip bir üst düzeye çıkacaktır.

45

Türkiye halkı, yüzyıllardır özlemini duyduğu baskısız ve sömürsüz bir toplum düzenine ancak bu programın yaşama geçirilmesiyle erişebilir. Halkın genliği ve mutluluğu ancak bu yolla sağlanabilir ve sürekli genişletilebilir.

Türkiye Komünist Partisi, tüm komünistler bu programı gerçekleştirmek için hiçbir özveriye kaçınmayacak, tüm güçlerini bu yüce amaç uğrunda aralıksız savasına adayacaklardır.

46